

GŁOS POLSKI

TYGODNIK UCHODŹSTWA POLSKIEGO W AFRYCE.

Registered at the G.P.O. as a newspaper.

Nr. 23 - (36) - Rok II-gi

16 CZERWCA 1946 r.

CENA 50 cnt.

Rozkaz Dzienny Generała Władysława Andersa

Dowódca 2-go Korpusu Gen. Władysław Anders wydal następujący Rozkaz Dzienny:

Zołnierze Drugiego Korpusu!

Drugi Korpus staje wobec rzeczywistości szczególnie ciężkiej i bolesnej dla żołnierzy, reprezentujących wolny Narod Polski, w jego tragicznej, a dziś tak odosobnionej walce o swoją Niepodległość.

Standardy nasze są okryte chwałą zwycięskich bitew, w których tak dumnie świadczyły o prawie Polski do wolności i suwerenności.

W blisko siedmioletnim okresie naszego nieprzerwanego marszu żołnierskiego musieliśmy łamać nie tylko szeregi wroga, ale i kryzysy wynikające z międzynarodowych przetargów politycznych, w których placono Polska.

Dzisiaj znajdujemy się znowu w obliczu głębokiego kryzysu. Musimy go przetrwać i przezwyciężyć, aby nie zatracić celu, jaki postawił sobie Narod Polski.

Oto - jak już wiecie - minister Bevin zgodnie z zapowiedzią rządu brytyjskiego z 20 marca r. b. oświadczył w Izbie Gmin, że rozpocznie się demobilizacja Polskich Sił Zbrojnych, a przede wszystkim naszego Drugiego Korpusu.

Rzecz moja, waszego dowódcy, jest i nie może być łagodzenie twardego znaczenia tej decyzji. Demobilizacja bowiem znaczy, że w miarę stopniowego wykonywania zarządzeń brytyjskich zbliża się chwila, gdy Drugi Korpus ma być jako całość bojowa rozwiązany.

Dotyczy to ma również i innych części Polskich Sił Zbrojnych, lądowych, morskich i powietrznych.

Decyzje te zapadają po sześciu

latach walk, ramie przy ramieniu, w braterstwie broni, krwi i ofiary, z silami innych zachodnich narodów zjednoczonych. Zapadają one w okresie, w którym Polska jeszcze nie odzyskała wolności. A przecież walczyliśmy o to, aby Ojczyzna nasza była wolna i suwerenna, aby Narod Polski był jej gospodarzem, a odbudowanie takiej Polski przyrzekali nam we wszystkich najcięższych nawet, chwilach wojny, nasi sojusznicy, związani z nami ścisłymi traktatami przymierza.

Pierwsza faza planu demobilizacyjnego polega na tym, że mamy opuścić Włochy w przeddzień oczekiwanego zawarcia pokoju między państwami sprzymierzonymi a tym krajem.

Przeszliśmy go niemal cały, od południa po północ, w twardej walce z Niemcami, wierni naszemu historycznemu hasłu: "Za Naszą i Waszą Wolność." Przyjaźń naszego narodu z narodem włoskim, trwająca od wieków została przez naszą walkę na ziemi włoskiej jeszcze bardziej zacisniona. Na naszym szlaku bojowym od Monte Cassino poprzez Ancone i Bolonie odnowiliśmy braterstwo broni z wojskiem włoskim.

Nie zginie też nigdy w sercach polskich wspomnienie, że walczyliśmy pod okiem Stolicy Apostolskiej, także i o Jej wyzwolenie.

Idziemy do Wielkiej Brytanii. Otrzymałmy zapewnienie, że rodziny nasze z terenu Włoch i innych krajów Europy Zachodniej, oraz ze Sr. Wschodu, znajdują się tam razem z nami. Otrzymałmy również zapewnienie, połączenia żołnierzy z ich rodzinami, znajdującymi się na terenie Afryki, Indii, Meksyku i t.d.

W Wielkiej Brytanii - razem z

innymi członkami Polskich Sił Zbrojnych wejść mamy wszyscy razem, w mundurach ze swymi stopniami żołnierskimi i swoimi dowódcami, w skład nowej, przez Brytyjczyków stworzonej organizacji pod nazwą "Polski Korpus Przystosobienia."

Zadaniem tego Korpusu będzie przygotowanie żołnierzy, lotników i marynarzy polskich do pracy w nowych zawodach, oraz rozmieszczenie ich przy warsztatach pracy cywilnej na Wyspach Brytyjskich, oraz w Krajach zamorskich. Na najbliższy okres szeregi Polskiego Korpusu Przystosobienia mają więc stać się ramami organizacyjnymi, które polski żołnierz wypełni żywą treścią swych myśli, swej woli i swego wysiłku.

Jako wasz dowódca, odpowiedzialny wobec Narodu Polskiego, wobec historii, oraz wobec Was, którzy oddalście mi swoje serca żołnierskie i zaufanie, głęboko wazylem jak mi postąpić należy w tym nowym, przełomowym etapie naszej walki. Dokładny rachunek sumienia i realna ocena sytuacji politycznej w jakiej znalazł się Narod Polski, a z nim i my, jego żołnierze, kazały mi przyjąć te, tak ciężką dla nas jednostronną decyzję rządu brytyjskiego.

Pojdziemy z ziemi włoskiej, poprzez ziemie brytyjskie, a jutro nie wiadomo poprzez jaki szlak do Polski takiej, o jaką walczyliśmy, do Polski prawdziwej, której żadne serce polskie nie wyobraza sobie bez Lwowa i Wilna.

Z drogi tej, która jest naszą drogą historyczną nie zjeździemy. Nasz pochod do Polski Wolnej, Calej i Niepodległej trwa."

Dowódca 2-ego Korpusu
/-/ Wł. ANDERS, gen. dyw.

Adam Pragier.

Nieobecni...

W dniu 8 czerwca w Londynie odbyły się wielkie uroczystości dla uczczenia zwycięstwa Sprzymierzonych nad hitlerowską Rzeszą i jej satelitami. W marszu Zwycięstwa wzięło udział 19 narodów sprzymierzonych - nieobecne były delegacje wojsk Związku Sowieckiego, Jugosławii i Polski, rządzonej przez agentów moskiewskich pp. Bieruta, Osobkę Radkiewiczą i innych.

Fakt niezaproszenia do wzięcia udziału w tej wielkiej defiladzie Zwycięstwa Narodów Sprzymierzonych Polskich Sił Zbrojnych, tego najwspanialszego alianta czasów wojny, wywołał w Wielkiej Brytanii przykre wrażenie. Prasa brytyjska zamieszczała szereg listów, wyrażających oburzenie i protest. Wielu posłów brytyjskich protestowało w Izbie Gmin. Ten odruch opinii publicznej Wielkiej Brytanii jest najlepszym dowodem sympatii dla narodu polskiego tak wielokrotnie pokrzywdzonego przez Rosję.

Poniżej zamieszczamy artykuł ministra Informacji i Dokumentacji Dr. Adama Pragiera napisany w przeddzień londyńskich uroczystości.

"W dniu jutrzejszym W. Brytania będzie obchodzić w murach swojej stolicy Dzień Zwycięstwa. Ulicami Londynu przechodzić będą oddziały reprezentacyjne różnych wojsk, które brały udział w wojnie. Nie będzie wśród nich reprezentacji Polskich Sił Zbrojnych.

Fakt ten jest najwymowniejszym symbolem stwierdzającym, że zwycięstwo wojskowe w tej największej z wojen nie oznacza prawdziwego pokoju. Jest zarazem dowodem, że wartości moralne, o które prowadzono wojnę, zostały zmarnowane.

Właśnie szesc lat temu, niemal co do dnia, poczęły napływać do portów brytyjskich oddziały polskie z pobitej Francji. Były to, obok nielicznych pododdziałów wojsk brytyjskich, jedyną wojska lądowe na świecie, nie pobite i gotowe do dalszej wojny z nieprzyjacielem. Inne wojska sprzymierzone, których reprezentacje przechodzić będą jutro ulicami Londynu, bądź jeszcze nie istniały, bądź były neutralne.

Mówiono kiedyś, że wojna rozpoczęła się w obronie niepodległości Polski. Decyzje polska podjęcia obrony wobec przemożnego nieprzyjaciela sławiono w całym świecie, jako "natchnienie narodów". Dzisiaj nie istnieje niepodległość Polski oraz wielu innych narodów przykrytych, niby wiekiem trumny, okupacją sowiecką sięgającą aż po Łabę. Nie istnieje, za przyzwoleniem tych, którym zdawało się, że za cenę zrzeczenia się połowy Europy uda im się, choćby na czas jakiś uratować resztę.

Dzisiaj te złudzenia zostały rozwiane z brutalnością większą niż przypuszczano i w czasie szybszym, niż można było się spodziewać. W ciągu wojny, na czterech konferencjach (Moskwa - Teheran - Quebec - Jalta), państwa anglosaskie i ZSSR ułożyły sobie wzajemnie swoje stosunki na przyszłość i przyrzekły respektować wzajemnie swoje interesy.

Zaraz po wojnie w Poczdamie omówiły między sobą sprawę Niemiec. W tych właśnie naradach po trzykroć zaparto się wszystkiego, co ogłaszano przedtem, jako niezłomne zasady współżycia ludzi i narodów.

Gdy przyszło do realizacji powziętych postanowień, Rosja nie tylko odmówiła współpracy, ale rozpoczęła na wielu polach ofensywę polityczną oraz wojskową. W Mandzurii i w Persji toczą się walki, przy pomocy wojsk i broni, pozostających w dyspozycji Rosji. W Jugosławii trwa mobilizacja, a w Triescie oczekuje się zamachu zbrojnego. Wzdłuż linii dzielącej strefę sowiecką od reszty Europy, zgromadzonych jest pięć milionów wojsk sowieckich. Organizacja Zjednoczonych Narodów jest paraliżowana przez Rosję.

Na konferencjach w Londynie i w Paryżu przedstawiciele państw anglosaskich spotkali się z oporem Rosji przeciwko wszelkim próbom odtworzenia pokoju w Europie. Zapowiedziana na dzień 15 bieżącego miesiąca konferencja w Paryżu, już dzisiaj napotyka utrudnienia, w postaci napastliwych oświadczeń rosyjskich.

W tym świetle Dzień Zwycięstwa, obchodzony przez W. Brytanię, nabiera osobliwego znaczenia. Nie jest dniem niezmarzonej radości chyba dla nikogo.

Jest wszakże dniem dumnego przypomnienia, że W. Brytania, gdy wyczerpała wszystkie epizody swego wieloletniego appeasementu wobec Niemiec, zdecydowała się na walkę, gdy uznała, że istnienie Imperium jest zagrożone. Decyzja ta pozwoliła, gdy zostało zaatakowane nie Imperium - ale Polska. I to właśnie decyzje najmocniej przypomni narodowi brytyjskiemu - nieobecność Polskich Sił Zbrojnych w uroczystościach jutrzejszych. Przypomni zarazem, że W. Brytania, gdy zdobywa się na decyzję prowadzenia wojny, umie zwyciężać.

Polskie Siły Zbrojne na obczyźnie, Polskie Państwo Podziemne i Armia Krajowa spełniły swój obowiązek wojenny ponad własne siły. Wysilek polskich w Kr. ju. swoim rozmiarem i działaniami przewyższa działania podobne wszystkich państw okupowanych, razem wziętych. Polskim Siłom Zbrojnym na obczyźnie przypadła rola doniosła w trzech kluczowych punktach zmagania wojennych W. Battle of Britain lotnictwo polskie, jedyne podówczas z posród sił sprzymierzonych, spoldziałające z lotnictwem brytyjskim przechręli szale zwycięstwa w tej akcji w której szanse zdawały się bardzo niepewne. Zwycięska aca 2-go Korpusu i zdobycie przez Monte Cassino otworzyło drogę do Rzymu i zakończyło przez to walkę o Morze Śródziemne. Zwycięska akcja polska na zworniku frontu niemieckiego pod Falaise otworzyła wojskom sprzymierzonym drogę do serca Niemiec. Te akcje w ogólnym swoim znaczeniu niepomniernie przerastają liczebność wojsk polskich, które ich dokonały i nie podobna poczytywać za przypadek, że w tych decydujących punktach znalazły się - te właśnie wojska. Ze tam właśnie Polskie Siły Zbrojne - były obecne.

Naród polski i jego Siły Zbrojne rozpoczęły wojnę w obronie niepodległości swego Kraju i swego istnienia. Zadanie to nie jest jeszcze spełnione. Naród w Kraju pod srogim uciskiem narzuconych władz, nie ma możliwości głoszenia przed światem o swojej doli, i upomnienia się o swoje prawa. Zadanie to przypadło Polakom na obczyźnie.

Oni mają torować drogi przywrócenia wolności Ojczyźnie. Na drodze do Polski, idącej różnymi ścieżkami w pierwszych szeregach obecne są Polskie Siły Zbrojne. Nie traca one wiary i nigdy jej nie utracą, że pokój trwały i

prawdziwy możliwy jest do pomyslenia tylko, przy zapewnieniu wszystkim ludziom i wszystkim narodom wolności. Między się już w ten samem ich przekonaniu rekojmia przywrócenia wolności Polsce. Ta wiara wbrew zawo-

dom i rozgoryczeniu pozwoli im na znoszenie przeciwności. Ona zespała ich tem silniej przy sztańdarze Rzeczypospolitej Wolnej, Calej i Niepodległej.

Walka o władzę w Polsce

Sytuacja polityczna w Polsce staje się coraz poważniejsza. Zdaniem korespondentów zagranicznych, stan jaki się wytworzył jest bardzo zbliżony do wojny domowej. Ludność żyje w ciągłej obawie przed aresztowaniem - więzieniami są przepelnione. Kraja pogłoski o porywaniach i tajemniczych transportach na Wschód. Reżim, zdaniem korespondentów zagranicznych - nie będzie przebiegał w środkach, aby zdławić opozycję, tak otwarta jak i tajna.

Walka z opozycją otwarta, za którą reżim uważa w pierwszym rzędzie "Polskie Stronnictwo Ludowe," ma na celu przede wszystkim skompromitowanie tego Stronnictwa, które skupia około siebie wszystkich tych, którzy nie zrezygnowali z niepodległości Polski. Ten właśnie moment starają się wykorzystać komunisty, głosząc otwarcie, że PSL udzieliło schronienia "różnym faszystom i wrogom demokracji." Dotychczas, wszelkie czynne wystąpienia przeciwko Stronnictwu Mikołajczyka, warszawskie władze bezpieczeństwa motywowały kontaktem PSL z różnymi bandami dywersantów, które rzeczywiście terroryzują ludność polską, ale składają się przeważnie z dezertów różnej armii, które kilkakrotnie przeszły przez Polskę, nie wylaczając więc dezertów z oddziałów Zymierskiego i Armii Czerwonej. Z reguły przy wszystkich aresztowaniach, milicja jakoby "znajdywała" legitymacje członkowskie P.S.L. stwierdzające przynależność terrorystów do tego stronnictwa. Jednakże, wobec oficjalnego stwierdzenia przez władze P.S.L. że legitymacje te są sfalszowane, władze Bezpieczeństwa znalazły się w trudnej sytuacji. Jako dowód podano fakt, zatrzymania podczas zjazdu w Opolu 200 osobników, którzy posiadali sfalszowane legitymacje i sfalszowane karty wstępu. Stwierdzono, że blankiety legitymacji były oryginalne i prawdopodobnie zostały

masowo "skonfiskowane" przez agentów Radkiewicza podczas rewizji w lokalu PSL w Warszawie, kiedy to zginęło kilka tysięcy blankietów legitymacyjnych. Natomiast pieczęć była podrobiona i to bardzo nieudolnie. Obecnie, gdy metoda ta została zdemaskowana, i kontakt z terrorystami nie robi na nikim wrażenia, Radkiewicz używa nowego argumentu: "członkowie PSL usiłują obalić reżim." Pod tym właśnie pretekstem zamknięto cztery dalsze oddziały prowincjonalne PSL.

Zarzut usiłowania obalenia reżimu jest o wiele groźniejszy niż zarzut "współpracy z bandami dywersyjnymi". Aresztowani są przez utworzony ostatnio sąd doraźny, od którego wyroku nie ma apelacji.

W ciągu maja akcja terrorystyczna w Polsce znacznie wzrosła. Jest to konsekwencja negatywnego ustosunkowania się PSL i Stronnictwa Pracy do referendum. Inicjatorzy referendum oświadczyli jasno, że pozytywna odpowiedź na wszystkie trzy pytania oznaczała by powszechna aprobatę ich polityki. Powzięta przez PSL decyzja negatywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie ma więc oznaczać krytyczne stanowisko do polityki rządu. Nie ulega także wątpliwości, że PPR i inne stronnictwa blokowe całkowicie kontrolować będą nadchodzące referendum. Wyniki wyborów do okręgowych komisji referendum wskazują jasno, że w skład komisji wchodzi jedynie członkowie PPR, PPS, SD i SL, zaś członkowie PSL i SP są jedynie zastępcami, którzy nie mają decydującego głosu na posiedzeniach komisji.

Ponadto na skutek wzmoczonej ostatnio czujności cenzury prasowej prasa niewydawana przez komunistyczną spółdzielnię "Czytelnik" ulega częstym konfiskatom i ma ograniczony przydział papieru. Tak więc prasa blokowa ma aż 1,179 tys. nakładu, podczas gdy stronnictwa opozycyj-

ne otrzymują przydział papieru umożliwiający nakład około 62 tys. egz. Ponadto sama tylko "Gazeta Ludowa" — oficjalny organ PSL uległa w ciągu maja aż 30 konfiskatom! Organ PSL w Londynie "Jutro Polski" podaje następujące zestawienie aktów terroru dokonanych przez czynniki bezpieczeństwa w ciągu miesiąca maja.

"W nocy z dnia 1 na 2 maja b.r. "nieznani sprawcy" dokonali włamania do lokalu sekretariatu PSL w Chmielniku, gdzie skradli jedynie akta organizacyjne, spisy członków, pieczętki i zabrali sztyld z napisem. "Polskie Stronnictwo Ludowe - Sekretariat Rejonowy w Chmielniku."

Tejże nocy, dokonano kradzieży w Sekretariacie Powiatowym w Chelmie - złodzieje zabrali jedynie okragła pieczęć PSL.

W dniu 3 maja, podczas obchodu i uroczystości w Katowicach aresztowano członka PSL, prof. Huberta Uramowicza, zaś po zakończeniu uroczystości, gdy odprowadzono sztabery do sekretariatu, oddział milicjantów i funkcjonariuszy "Bezpieki" otoczył poczet i zaczął bic uczestników kolbami karabinów. Wydarze sztabery rzucono na ziemię i stratowano butami.

W dniu 7 maja zamordowany został młody działacz "Wici" — Edmund Wilk. Zastrzelony został przez "nieznanych sprawców" gdy szedł drogą z Kruchela do Tywonii w powiecie jarosławskim.

W dniu 24 maja również "nieznani sprawcy" uprowadzili prezesa powiatowego Związku Młodzieży Wiejskiej "Wici" w powiecie olkuskim, ze wsi Suloszowy. "Gazeta Ludowa" która donosi o tym porwaniu, twierdzi, że tego rodzaju wypadki zdarzają się ostatnio coraz częściej, a nierzadko zwłoki uprowadzonych znajduje się porzucone gdzieś w rowie lub zarosłach.

W powiecie sochaczewskim

umundurowani funkcjonariusze Urzędu Bezpieczeństwa dokonali najazdu na kilka wsi jak: Kuznocinek Feliksów, Czerwonka i Kampinos. Aresztowano kilka osób zaś jednego z gospodarzy, Janiaka i jego żonę, ciężko poturbowano.

Tragiczna sytuacja w Polsce najlepiej charakteryzuje nowa zbrodnia dokonana przez umundurowanych pachołków Radkiewicza w początkach maja. Podobnie jak Niemcy, którzy starali się ukryć przed światem swe bestialstwa, tak samo i obecny reżim w Polsce zakneblował prasie polskiej usta, a zagranicy pokazuje to co mu jest wygodne. Prasa warszawska przemiłczała tragedię POLSKICH LIDIC-wsi WAWOLNICA w powiecie pulawskim. Wiadomość o nowej zbrodni przedostała się do Szwecji i podana została przez wydawane w Sztokholmie "Wiadomości Polskie".

"W dniu 2 maja do dużej osady WAWOLNICA w powiecie pulawskim w południe, przybyło samochodem kilkunastu umundurowanych funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa z Pulaw. Spłoszona tym niespodziewanym najazdem ludność rzuciła się do ucieczki. Przybyli milicjanci otworzyli ogień z karabinów ręcznych i maszynowych i rozpoczęli pościg. Jedna grupa uciekających dobiegła do zabudowań wiosk Zarzecze, gdzie szukała schronienia. Milicja obrzuciła granatami zabudowania. Gdy wybuchł

pożar i zbiegło się więcej ludzi z okolicy oddział Bezpieczeństwa wycofał się ze wsi w kierunku Pulaw.

Po dwóch godzinach powrócił w większej sile. Siepacze "Bezpieki" podzieleni na grupy rozbiegli się po wsi, rzucając do zabudowań pociski zapalające, granaty nie które budynki oblewali benzyna i podpalali. W płomieniach zginęły dwie osoby, wiele zostało poparzonych, jedna zaś zmarła na udar serca. Od wzniesionego pożaru spłonęło 100 domów mieszkalnych, obora i stodoł, kilkaset świń, krowy, koni, oraz drobiu.

Zarząd wsi Wawolnica podczas podpalania zawiadomił telefonicznie starostwo; ale starosta przybył na miejsce dopiero... w 4 dni po wypadku. Przed nim, przyjechał jakiś cywilny urzędnik w towarzystwie kilku umundurowanych agentów "Bezpieki" i podał się za sedziego śledczego. Kiedy ludność przedstawiła faktyczny przebieg wypadków, a nawet podała nazwiska rozpoznanych funkcjonariuszy, którzy brali udział w zbrodniczym napadzie, "sedzia śledczy" oburzył się na te zeznania i dowodził, że Wawolnicę spalili... "bandyci".

Jakie są skutki terroru policyjnego i zbrodniczej akcji Bezpieki w Kraju? Odpowiedzi na to pytanie udzielił sam herszt "bandytów" Radkiewicz, w wywiadzie udzielonym redaktorom pism "blokowych". Stwierdził mianowicie, że ta akcja dała wzrost organizacji podziem-

nych w całym Kraju. Akcja tych organizacji, stwierdził - staje się coraz poważniejsza, znacznie poważniejsza niż się o tym sądzi i mówi. Rzecz jasna, że całym ruchem podziemnym, zdaniami Radkiewicza, kierują generalowie Anders i Sosnkowski, którzy finansują bandy i przysyłają organizatorów!

Radkiewicz stwierdził, że posiada "konkretne dowody, iż podziemne bandy" w Polsce zapowiadają wzmożoną aktywność.

"Posiadam dokumenty świadczące, że podziemie reakcyjne mocno stawia na bandy w związku z wyborami. Przeswiadczony jestem, że znajdziemy dostateczne środki aby pokrzyżować te rachuby....

Sama ludność w ramach organizacji ORMO weźmie udział w zwalczaniu bandytyzmu"....

Radkiewicz ujawnił następnie, że ORMO liczy obecnie 30 tys. ludzi pod bronią i wspominał, że do organizacji tej przyjmuje się tylko ludzi bardzo pewnych t.j. członków PPR.

Mimo tak doskonale zorganizowanej "służby bezpieczeństwa" liczba zbrodni, napadów i rabunków stale w Polsce wzrasta i dla nikogo już nie jest tajemnicą, że podłożem tych przestępstw, dokonywanych lub kierowanych przez ludzi "służby bezpieczeństwa" jest walka o władzę w Polsce.

Oswiadczenie Rady P. S. P. w Londynie

Rada Polskich Stronnictw Politycznych w Londynie wydała następujące oświadczenie: "Pozostawienie rządu brytyjskiego w sprawie losów wojsk polskich dotyczy żołnierzy, którzy złożyli przysięgę na wierność Rzeczypospolitej i posłuszeństwa jej prawowitym władzom. Polska stawiała czoło niemieckiej agresji, mając zobowiązanie W. Brytanii, iż nie zawrze ona pokoju inaczej, jak za wspólnym porozumieniem. Rządy W. Brytanii i Stanów Zjednoczonych wyraziły w Jaltcie opinie, że granica Polski winna przebiegać wzdłuż t. zw. Linii Curzona. Następnie cofnęły uznanie prawowitym władzom polskim i powołały, wbrew woli narodu polskiego t. zw. rząd warszawski. Stało się to wbrew zasadom Karty

Atlantyckiej i zapewnieniom rządu W. Brytanii co do wykonania zobowiązań wobec Polski. Uchwały jaltanskie tragicznie zaciążyły nad losem Polski i Europy. Rząd warszawski jest obca agentura i nawet nie stosuje się do warunków, pod jakimi został nieopatrznie uznany. Polska jest obecnie w sytuacji gorszej od państw, które w czasie wojny stały u boku Niemców. Likwidacja Polskich Sił Zbrojnych, gdy jeszcze nie zebrała się konferencja pokojowa i nieokreślone zostały warunki egzystencji Polski, jako państwa niezależnego jest decyzją utrwalającą rządy komunistyczne w Polsce. Narod polski oczekuje, że konferencja pokojowa wprowadzi nowy układ stosunków w Europie przywracający niezależność Polski i innych narodów ujarzmionych.

Dopoki nie nastąpi zasadnicza zmiana w sytuacji Polski, olbrzymia większość żołnierzy i uchodźców polskich nie chce, często nie może, wracać do kraju. Nad ich losem mocarstwa sprzymierzone nie mogą przejść do porządku dziennego. Ufamy, że W. Brytania, której dzieje dają tyle dowodów umiłowania wolności i sprawiedliwości, nie dopuści by stan sprzeczny z poczuciem sprawiedliwości mógł być utrwalony w stosunkach międzynarodowych". Oswiadczenie podpisał: za Komitet Zagraniczny PPS - Haluch, Str. Demokratyczne, - St. Olszewski; Stron. Prac.-Modrzewski, Stron. Ludowe "Wolność" - J. Kuncewicz, Stron. Narodowe - T. Bielecki.

Projekt Reformy Szkolnej w Polsce

Warszawskie ministerstwo Oświaty opracowało projekt dekretu o organizacji publicznego systemu oświaty i wychowania narodowego, który ma zastąpić obowiązującą ustawę o ustroju szkolnictwa opracowaną przez min. Jędrzejewicza. W przemówieniu swym w dniu 3 maja b.r. warszawski minister Oświaty Wycech sprecyzował zasady "nowej demokratycznej polityki kulturalnej." Poniżej zamieszczamy w streszczeniu projekt dekretu o organizacji oświaty: "System publicznej oświaty i wychowania narodowego obejmuje: a) opiekę wychowawczą nad dziećmi i młodzieżą do lat 18, w szczególności nad sierotami; b) powszechne obowiązkowe wychowanie przedszkolne dzieci od 4 do 7 lat; c) powszechne obowiązkowe i jednolite kształcenie podstawowe od 7 do 15 lat; d) powszechne obowiązkowe kształcenie ogólne i zawodowe na stopniu średnim młodzieży od 15 do 18 lat; e) kształcenie specjalne; f) kształcenie na stopniu wyższym; g) upowszechnienie kultury i kształcenie dorosłych.

W wymienionych dziedzinach troska o zaspokojenie potrzeb spoczywa na państwie, samorządzie i instytucjach publicznych; działalność instytucji społecznych i osób prywatnych może być prowadzona na warunkach określonych przez odpowiednie przepisy prawne."

Art. 9 mówi o obowiązkowym wychowaniu przedszkolnym dzieci od lat 4-7, realizowanym przez publiczne przedszkola i utrzymywane przez państwo i samorząd lub inne przedszkola działające na podstawie specjalnych przepisów.

Dekret o przedszkolach powiada, że obowiązek zakładania i utrzymywania przedszkoli obciąża gminy wiejskie i miejskie, przyczym spełniają one ten obowiązek organizując, zakładając i utrzymujące jedno przedszkole na 30 dzieci w obwodzie lub subwencjonowanie przedszkoli społecznych.

Szkoly Podstawowe

Art. 12 dekretu o systemie oświaty mówi, że "osmioletnie obowiązkowe nauczanie podstawowe dzieci od 7 do 15 lat realizują publiczne szkoły pod-

stawowe utrzymywane przez państwo.

W dalszych artykułach szkoły te będą nazywane szkołami podstawowymi. Minister Oświaty określił warunki pod którymi uczęszczanie do innych szkół może być uznane za wypełnienie obowiązku szkolnego. Szkoła podstawowa jest pod względem programu jednolita i wszystkie jej klasy są jednoroczne.

Projekt dekretu o organizacji, zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych opiera się na następujących zasadach: 1) znosi dotychczasowe szkoły niżej zorganizowane o jednym i dwóch nauczycielach jako szkoły samodzielne, realizując pełny program szkoły powszechnej, a tworzy szkoły niepełne o 1-2 nauczycielach wykonujące program 4 oraz 5 lub 6 klas szkoły powszechnej.

2) Dzieci z szkół niepełnych obowiązane są uczęszczać do klas wyższych, do szkół zbiorczej, przyczym droga pieszka dla nich nie może być przedłużona do 4 1/2 klm. decyzja Inspektoratu Szkolnego.

3) Obniża się wydatnie ilość dzieci na jednego nauczyciela w obwodach wiejskich o małej gęstości zaludnienia, ażeby na tej drodze osiągnąć wyższy stopień organizacyjny szkół.

Przy liczbie dzieci w obwodzie 35 do 50 powstanie szkoła niepełna o jednym nauczycielu, od 50 do 70 szkoła o dwóch nauczycielach, od 70 do 100, szkoła o trzech nauczycielach, zatem obciążenia nauczycieli dziećmi w tych obwodach wynosić będzie od 20 do 30 dzieci na nauczyciela; w szkołach o wyższej organizacji przewiduje się 40 dzieci na nauczyciela.

Na tej drodze dekret pragnie stworzyć jednakowe co do swej wartości programowej szkoły podstawowe dla wsi i miasta, jednak rzecz prosta wydatnie przyczyni się to do wzrostu liczby nauczycieli, lecz szkole uczyń instytucją naprawde skutecznie pracującą, a pieniądze społeczeństwa i praca nauczyciela będą racjonalnie wykorzystane.

Kształcenie Zawodowe

Czwarty rozdział projektu dekretu mówi o powszechnym

obowiązku kształcenia zawodowego i ogólnego na poziomie średnim.

Goście dyskusje przedwojenne na temat 10 letniej szkoły, prace nasze w okresie konspiracji doprowadziły nas do przeswiadczenia, że trzeba wejść na drogę realizowania powszechnego kształcenia średniego i że to wykształcenie winno dawać wiedzę ogólną i zawodową w szczególności dla nas, jako kraju, o niskiej stopie życiowej i straszliwych zniszczeniach, w kraju niewykwalifikowanych chłopów i robotników, sprawa powszechnego kształcenia zawodowego ma doniosłe znaczenie gospodarcze i ogólnie - społeczne.

Art. 16 przewiduje powszechne kształcenie średnie na następujących drogach:

a) w obowiązkowej szkole średniej zawodowej, równoległe z nauką zawodu pobierana w zakładach pracy lub we własnych warsztatach szkoleniowych; b) w liceach zawodowych (czteroletnie); c) w liceach ogólnie - kształcących (czteroletnie).

Wszystkie te szkoły opierają się na osmioletniej szkole podstawowej.

Srednie szkoły zawodowe nadają swym absolwentom po odbyciu przez nich ustalonej nauki zawodu odpowiedni, pierwszy stopień kwalifikacji zawodowych.

Podstawa do uzyskania stopnia kwalifikacji zawodowej są dwa warunki: a) odbycie praktycznej nauki zawodu lub praktyki zawodowej, b) ukończenie średniej szkoły zawodowej.

Ukończenie tych szkół oprócz praw w zakresie kwalifikacji daje następujące uprawnienia: a) prawo do studiów wyższych poprzez ukończenie kursu wstępnego na uniwersytetach; b) prawo wstąpienia do skróconych 1-2 letnich liceów zawodowych.

W ten sposób dotychczasowa szkoła do kształcąca, która stwarzała ślepe ulice, przekształcamy na średnią szkołę zawodową, dająca wejście młodzieży do wyższej uczelni. Nauka w szkole średniej zawodowej trwać będzie trzy lub cztery lata, zależnie od zawodu.

Projekt dekretu o organizacji, zakładaniu i utrzymywaniu pub-

licznych szkół średnich zawodowych ustala ich organizacje, przewidując m. in. dla nich 18 godzin nauki tygodniowo. Szkoły te obejmować będą młodzież wsi i miast.

W systemie kształcenia zawodowego rolnika przewiduje się następujące ogniwa: a) średnia szkoła rolnicza; b) prace w gospodarstwie rolnym rodziców; c) przysposobienie rolnicze młodzieży; d) praktyki rolne w obcym gospodarstwie.

Średnie szkoły obok wiedzy zawodowej dawać będą ogólne wykształcenie w zakresie podstawowych elementów gimnazjalnych.

Zrealizowanie tego wielkiego planu wymagać będzie dużych świadczeń i wysiłków, skupienia sił czynników państwowych, samorządowych i gospodarczych, lecz osiągnięcie będzie wielkim krokiem naprzód na drodze stworzenia jedności kulturalnej w narodzie. W szczególności mieć będzie doniosłe znaczenie dla kulturalnego i społecznego wyzwolenia warstwy chłopskiej i robotniczej.

Szkoły Akademickie

Studia wyższe dostępne dla ogółu młodzieży, która posiada przygotowanie w zakresie szkoły średniej, niezależnie do drogi kształcenia, na jakiej to przygotowanie zdobyła. Warunki i zasady selekcji kandydatów na studia określi rozporządzenie ministra oświaty z zastrzeżeniem równowartości prawnej wykształcenia na poziomie średnim.

Szkoły wyższe z reguły organizują wstępne lata studiów, głównie dla młodzieży kształcącej się w szkołach średnich zawodowych.

Szkoły wyższe mają za zadanie: a) przygotować kandydatów do zawodów wymagających studiów wyższych; b) umożliwić zawodowemu osiągnięciu wyższych kwalifikacji; c) podnieść poziom kwalifikacji zawodowo-czynnych; d) przygotować kadry pracowników naukowych; e) prowadzić prace i badania naukowe; f) upowszechniać zdobycze wiedzy.

Dyskusje dłuższe w świecie naukowym doprowadziły nas do jednolitej na ogół opinii o konieczności stworzenia dwu typów szkół wyższych; a) szkół wyższych akademickich; b) szkół wyższych nieakademickich.

W ciągu tego roku powstało

już kilka szkół wyższych nieakademickich, między innymi powstają Wyższe Szkoły Pedagogiczne, kształcące nauczycieli szkół powszechnych na poziomie wyższym.

Rozdział V mówi o kształceniu dorosłych oraz upowszechnieniu oświaty i kultury.

Kształcenie Dorosłych

Celem umożliwienia każdemu obywatelowi rozwoju uzdolnień i zainteresowań, udostępnienia wiedzy oraz uczestnictwa w życiu kulturalnym, będą stworzone dostępne dla wszystkich instytucji krzewienia wiedzy i kultury a przede wszystkim biblioteki, wolne wszechszkoły, uniwersytety ludowe powszechnych wykładów i wolnych studiów, organizowanych w oparciu o wyższe uczelnie.

Celowi temu służyć będzie również system upowszechnienia kultury artystycznej i wiedzy przy pomocy teatru, kina, radia, muzeów, wystaw i t.p. oraz szeroko rozgaleziony i zorganizowany system wyjazdów, sportów, turystyki i krajoznawstwa.

Rozporządzenie ministra oświaty wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali organizację systemu szkół i kursów oraz egzaminów kwalifikacyjnych dla zawodowo czynnych.

Celem umożliwienia dorosłym osiągnięcia cenzusu naukowego na wszelkich poziomach, ministerstwo oświaty zorganizuje system egzaminów dla eksternów oraz powoła kursy i szkoły przygotowujące do tych egzaminów.

I wreszcie art. 32 postanawia, że minister Oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny, w szczególności normuje i nadzoruje organizacje wychowania i nauczania we wszystkich szkołach obejmujących

dzieci i młodzież do końca trwania obowiązku szkolnego oraz w szkołach wyższych. Art. ten daje wyraz tendencji skupienia nadzoru pedagogicznego w jednym resorcie, w ministerstwie oświaty.

Jednakże dla zrealizowania tego projektu potrzeba:

a) w zakresie wychowania przedszkolnego 25 tys. przedszkoli i tyleż wychowawczyń;
2) w zakresie szkolnictwa powszechnego-100 tys. nauczycieli;
c) w zakresie powszechnej średniej oświaty zawodowej 10 tys. szkół i przeszło 20 tys. nauczycieli."

Ten wielki plan budowy nowej szkoły ma być wykonany w ciągu lat 10-ciu. Min. Wycech przyznaje, że jest to praca długa i trudna, lecz "musi być wykonana, bo chodzi tu o stworzenie najważniejszego czynnika w procesie budowy lepszego jutra - i człowieka."

A w między czasie w samej tylko Warszawie 20 tys. dzieci w wieku szkolnym waleśa się bezczynnie z braku miejsc w szkołach. Ciekawe ślad p. Wycech wynajdzie tych 140 tys. nauczycieli? Czyżby zamierzał ich sprowadzić z Rosji? Zawod nauczycielski jest w Polsce tak źle płatny, że nawet prasa reżimowa, nie ukrywa faktu, że nauczyciele stale porzucają swój zawód i aby się ratować przed śmiercią głodową, biorą bardziej intratne zajęcia. Projekt wprowadzenia obowiązkowego wychowania przedszkolnego, wskazuje że na wzór "wschodni", reżim chce od małego kształtować i wychować sobie "lojalnych" obywateli, zgodnie z duchem narzuconym Polsce z zewnątrz.

— ❀ —

PODZIEKOWANIE

Z okazji rocznicy 4-letniej pracy wydawniczej Sekcja Wydawnicza 2-go Korpusu wysłała jako upominek dla młodzieży szkolnej w Afryce pokazną ilość podreczników.

W związku z tym Kierownik Urzędu Oświaty w Nairobi przesłał na rece plk. St. Tworzydły, Kierownika Sekcji Wydawniczej, następujące pismo:

Wielce Szanowny P. Pukowniku!

Polscy uchodźcy w Afryce cenia sobie wysoko opiekę, jaką 2 Korpus otoczył naszą młodzież szkolną. Ostatni upominek Sekcji Wydawniczej 2-go Korpusu w

postaci podreczników szkolnych, przesłanych nam z okazji 4-tej rocznicy działalności Sekcji jest nowym dowodem troski o najmłodsze pokolenie.

Przesyłając niżejserdeczniejsze podziękowanie za tak cenny upominek, składam Sekcji Wydawniczej 2-go Korpusu najlepsze gratulacje i życzenia w imieniu własnym, Rodziców, Nauczycielstwa i Młodzieży szkolnej.

Proszę przyjąć, Panie Pukowniku, wraz z najgłębszego szacunku
Kierownik Urzędu Oświaty.
(-) S. SZCZEPANSKI

Kronika tygodniowa

Doroczny Kongres brytyjskiej Partii Pracy w Bornemouth był wydarzeniem, któremu wiele uwagi poświęciła opinia i prasa brytyjska. Z okazji otwarcia kongresu wygłosił dłuższe przemówienie przewodniczący egzekutywy Partii Pracy, p. Harold Lasky, znany ze swych sympatii prosowieckich.

Rosjanin z pochodzenia, p. Lasky, dał się już poznać w roku ubiegłym podczas kampanii przedwyborczej w Anglii szeregiem wystąpień na rzecz Związku Sowieckiego. Spowodowało to wówczas ostre wystąpienie premiera Churchilla, który krytykując postępowanie p. Lasky'ego zarzucił mu nawet publicznie jego pochodzenie.

Aczkolwiek wiele zmieniło się od tego czasu, a sympatie prosowieckie zanikły zupełnie w Wielkiej Brytanii, p. Lasky na otwarciu kongresu w przemówieniu swym starał się udowodnić konieczność utrzymania dobrych stosunków brytyjsko-sowieckich, tłumaczyć się poniekąd przed Moskwą, z faktu nieprzyjęcia do Partii Pracy, brytyjskiej partii komunistycznej. Jadąc na koniku propagandy moskiewskiej, pan Lasky starał się wykazać, że winę ze pełny nieufności stosunek Związku Sowieckiego do mocarstw zachodnich, ponoszą w dużej mierze niektóre czynniki, sprzeciwiające się dopuszczeniu Rosji do tajemnicy bomby atomowej. Skandaliczna afere szpiegowska szóstego kolumny sowieckiej w Kanadzie, pan Lasky nazywa "niepotrzebnym rozdmuchiwaniem szkodzącym dobrym stosunkom z Rosją." Podobnie jak przed rokiem, wywody p. Lasky'ego wywołały jedynie nowa fale oburzenia i krytyki.

Natomiast bardzo charakterystyczne było przemówienie ministra Bevina, w którym uzasadniał politykę zagraniczną rządu brytyjskiego, oraz odpowiedział na zarzuty niektórych uczestników kongresu.

Minister Bevin podkreślił raz jeszcze, że wszelkie próby porozumienia z Rosją nie dały żadnych

wyników. Stwierdził on, że wielokrotnie wykazał maksimum dobrej woli aby utrzymać przyjaźń sowiecko-brytyjską. Wspomniał o propozycji uczynionej Stalinowi w sprawie przedłużenia traktatu przyjaźni na lat 50-ściat. Odpowiedzia Stalin był wówczas propozycja zmiany niektórych klauzul traktatu, co okazało się jednak nie do przyjęcia dla strony brytyjskiej. Minister Bevin zwrócił uwagę na fakt, że podczas gdy cała prasa brytyjska zamieszcza in extenso przemówienia Stalina i Molotowa, to radio i prasa sowiecka nie wspomina ani słowem o przemówieniach wygłoszonych przez niego i innych brytyjskich mezo stanu.

Nawiazuując do traktatów pokojowych z Niemcami i innymi państwami nieprzyjacielskimi, Bevin wyraził się, że trudno być w wojnie z nimi w nieskończoność, a przecież podpisanie traktatów pokojowych przyczyni się w wielkiej mierze do wznowienia stosunków handlowych i odbudowy życia gospodarczego w Europie, nie mówiąc już o podniesieniu standardu życia milionów mieszkańców. Rzecz jasna, że osiągnięcie porozumienia między wielkimi mocarstwami jest konieczne i dlatego wielokrotnie apelowałem, mówił Bevin do Stalina, aby ten dolał starań dla osiągnięcia tego porozumienia. Jak dotąd apele te nie odniosły skutku. "Podzielenie na dwa wrogie oboje Europy siła rzeczy spowoduje nową wojnę światową." To zdanie ministra Bevina wypowiedziane niemal w przeddzień nowego zebrania ministrow Spraw Zagranicznych, od którego zawisły losy pokoju Europy i świata, są pełnym groźby prorocstwem.

Jakie osiągnięcia może przynieść ponowna konferencja ministrow spraw zagranicznych? Kola polityczne anglo-saskie nie ludzą się ani na chwilę, że Rosja pójdzie na ustępstwa i przyczyni się do zakończenia dyskusji nad sprawą traktatów. Charakterystycznym jest artykuł moskiewskiej "Prawdy", która atakując expose ministra Bevina

wyłoszone w ubiegłym tygodniu w czasie debaty nad brytyjską polityką zagraniczną dowodzi, że: "Bevin w przemówieniu swym usiłuje przygotować opinie publiczną do możliwości zerwania współpracy między wielkimi mocarstwami. Minister Bevin wyraźnie grozi Związkowi Sowieckiemu, lecz musi wiedzieć, że Związek Sowiecki nie obawia się żadnych groźb i że nie ulegnie żadnej presji".

Artykuł oficjalnej "Prawdy" jest przygotowaniem świata anglo-saskiego do nowej kampanii szantazowej sowieckiej dyplomacji. Przegrupowania polmilionowej armii sowieckiej we wschodniej Europie, ruchy wojsk sowieckich w strefie okupacji rosyjskiej w Niemczech, wreszcie podejrzone manewry na granicy greckiej i jugosłowiańskiej, zmierzają niewątpliwie do zastraszenia mocarstw zachodnich widmem nowej wojny światowej.

Tak w Stanach Zjednoczonych jak i w Wielkiej Brytanii sytuacja wytworzona ostatnio ocenia się bardzo poważnie, tembardziej, że sprawy dotyczące Dalekiego i Bliskiego Wschodu, co do których mocarstwa zachodnie zajęły nieustępliwe stanowisko, komplikują się coraz bardziej.

Powracając do kongresu brytyjskiej Partii Pracy, należy podkreślić, że w środę 12 b.m. uczestnicy przeważająca większość głosowali za wnioskiem zaufania dla polityki zagranicznej ministra Bevina. Kongres wybrał nowego przewodniczącego egzekutywy, którym na miejsce niefortunnego sowietofila pana Lasky'ego, został wybrany minister Stanu p. Noel Baker.

Nowy przewodniczący egzekutywy brytyjskiej Partii Pracy minister Noel Baker jest znany z zyczliwego i wysoce bezstronnego stanowiska zajmowanego zawsze w sprawach Polski.

W zakończeniu należy wspomnieć, że Rada Bezpieczeństwa O.Z.N. rozpatrywała ponownie sprawę reżimu gen. Franko w

Churchill - uleczonym utopista...

Sprawy polskie nie przestają interesować opinii publicznej Zachodu. Czuje ona i rozumie doskonale, że Polsce i narodowi polskiemu stała się krzywda, której nie da się naprawić ani pożyczką, ani darowaniem długu, czy zwiększeniem pomocy UNRRA. Pomoc materialna nie wynagrodzi krzywdy moralnej, utraty niepodległości i wolności, nowej niewoli.

Mniej więcej przed rokiem, ówczesny premier Churchill wygłaszając przemówienie usprawiedliwiający cofnięcie uznania Rządowi Polskiemu, nazwał Polaków "nieuleczalnymi romantykami, czy marzycielami." Obecnie można Churchilla nazwać "uleczonym utopista," który niestety zapozno zrozumiał, że Stalina nie można traktować jak gentelmana... Zrozumiał to niestety dopiero po złożeniu swego podpisu pod aktem, skazującym naród polski na moskiewska niewole.

Przemawiając w ubiegłym tygodniu w czasie debaty nad brytyjską polityką zagraniczną w Izbie Gmin, szef opozycji J.K.M. Churchill omówił także sytuację w Polsce.

Ustępy przemówienia Churchilla dotyczące Polski zamieszczamy w dosłownym tłumaczeniu i bez żadnych komentarzy:

"Zarzuca mi się niejednokrotnie, że postąpiłem niewłaściwie popierając zadanie Rosji przesunięcia granicy polsko-sowieckiej bardziej na zachód i ustalenia tej granicy wzdłuż tak zwanej linii Curzona. Jednakże uważałem, że linia Curzona jest właściwą linią graniczną, zaś Polska winna otrzymać tytułem rekompensaty część ziemi niemieckich także nad Bałtykiem, jak i na Zachodzie, a granice polsko-niemieckie można przesunąć nawet aż do linii rzek Odra i Nissa. Jeżeli ja, i moi koledzy popełniliśmy omyłkę podejmując te decyzje, należy wziąć za okoliczności łagodzące straszny niepokój i konflikt w który byliśmy zaangażowani.

Dzisiaj jednak "Linia Curzona" przestała być granicą oddziałająca Rosję od jej sąsiada. Trudno jest także mówić o linii Odry jako granicy Polski, która w tej chwili jest pod okupacją sowiecką. Zachodnia granica Rosji ciągnie się wzdłuż linii Szczecin - Triest, i przeciąga się jeszcze bardziej

na południe. Trudno dziś powiedzieć, że Odra jest granicą zrusyfikowanej Europy - linia ta jest rzeka Laba. W historii Europy jest to fakt ogromnej wagi i byłoby szczytem nierozwagi zlekceważyć go. Nie wystarczy powiedzieć sobie, że "zelazna kurtyna" oddzieliła od reszty Europy, kraje od Bałtyku do Adriatyku. Nie wolno nam zapomnieć, że za ta "zelazna kurtyna" znajduje się szeroki pas ziemi, ze wszystkimi stolicami wschodniej i środkowej Europy, wieloma narodami i państwami posiadającymi wiekową kulturę i tradycje i zamieszkałymi przez jedną trzecią ludności europejskiej, nie licząc Rosji Sowieckiej. W chwili obecnej, ten pas ziemi i znajdujące się tam państwa są rządzone lub aktywnie kierowane przez jedną i tą samą grupę ludzi, - ludzi bardzo zresztą zdolnych - komisarzy Kremla, którzy także w sposób despotyczny decydują o losach swego własnego, potężnego imperium. Na tych właśnie obszarach, na tym właśnie szerokim pasie za żelazną kurtyną, wschodzi posiew nowej wojny światowej.

Możemy być pewni, że komuniści czy sowietyzacja tej gigantycznej części Europy, wbrew woli większości ludności wielu krajów, nie będzie mogła być dokonana na stałe bez wywołania ogromu zła i wielkich konfliktów, które napawają nas przerażeniem.

Z mowy ministra spraw zagranicznych Bevin'a wynika, jasno, że do chwili obecnej, polityka rządu sowieckiego polega na przekładaniu zawarcia traktatów pokojowych i na utrudnianiu narodom zachodniej i wschodniej Europy zbliżenia się do siebie i współpracy w dziedzinie gospodarczej i społecznej, do czego wiele z tych narodów dąży.

Czas, jak by się to zdawać mogło - jest sprzymierzeńcem Rosji, ale tylko na krótką metę. Czem dłużej przeciąga się pokojowe załatwienie problemów międzynarodowych w Europie, tem więcej czasu mają do swej dyspozycji siły rosyjskie i organizacje komunistyczne, aby zlikwidować wszystkie elementy, które przeszkadzają im w realizacji ich ambitnych planów, na

tych wielkich obszarach.

Ludność, która zamieszkuje kraje Bałtyckie nie jest podobna do tej, która mieszkała tam przed wojną. Ludność ta uległa podwójnej likwidacji - jednej ze strony Niemiec, drugiej ze strony Rosji. Ludność Pomorza spadła obecnie do jednej trzeciej swego stanu przedwojennego.

Rosja nie pomija trudu aby skomunizować swą strefę okupacyjną w Niemczech. Jeśli chodzi o Polskę, to wydaje mi się, że Polska nie ma możliwości wyrażenia swej woli narodowej nawet w najmniejszym stopniu - jest ona utrzymana pod kontrolą opanowanego przez komunistów rządu, który nie ma odwagi przeprowadzić wolnych wyborów pod kontrolą obserwatorów zagranicznych.

Los Polski zda się być tragedia bez końca, zaś my, którzy w roku 1939 zle przygotowani przystąpiliśmy do wojny, w obronie niepodległości Polski ze szczerym smutkiem patrzymy obecnie na tragiczne wyniki naszych wysiłków."

x x x

Jakże dziwnie dzisiaj brzmią te słowa Churchilla, który wylewa łzy nad losem swej ofiary...

(Dok. ze str. 7-ej.)

Hiszpanii. Projekt pana Langego zerwania stosunków dyplomatycznych z Hiszpanią spotkał się z energicznym sprzeciwem delegata Wielkiej Brytanii, co spowodowało nową falę niezadowolenia delegacji sowieckiej. Rosja Sowiecka w dzisiejszej uzbrojonej doskonałości i zmobilizowanej Hiszpanii widzi niebezpiecznego wroga na wypadek konfliktu w Europie. Delegat sowiecki wyraźnie zarzucał generałowi Franko, iż wszelkie zbliżenia są groźbą dla "pokoju światowego". Mówił o "pokoju światowym" delegat sowiecki miał niewątpliwie na myśli agresję i niepokonywany imperializm Związku Sowieckiego. (ski.)

W warszawskim "Dzienniku Ludowym" ukazał się "list otwarty", doskonale charakteryzujący tragedię polskiego rolnika: "Weźmy 6-osobową rodzinę na 8 ha gospodarstwie, a takich jest najwięcej - czytamy. Po oddaniu świadczeń rzeczowych, po obsianiu, pozostaje tak mało zboża, że chłop musi od ust sobie odejmować aby mu do nowych zbiorów wystarczyło. Oplata w młynie od metra 200 zł. i 9 kg. odsypu, to dla niego nie do pomyslenia, więc musi mleć zboże sam na żarnie. Młyn dziś nie dla każdego jest dostępny.

Chłop nie oświetla chaty, gdyż nafta kosztuje 40 zł. litr, rzadko kiedy krasi obiad, gdyż słonina kosztuje 400 zł. Czworko dzieci ma jedna para butów, która ubiera jedno z nich gdy idzie do szkoły. Nie wszystkie dzieci chodzą do szkoły. Każdy dzień wymaga wydatku, a dochodu niema, zboża do sprzedania chłop nie posiada. W dobrym już jest położeniu, jeśli ma jedną krowę, ta krowa ma mu dac ten dochód. Tymczasem i od tej jednej krowy musi oddać mleko, a o otreby dla bydłecia i ich koszt nikt nie pyta. Obywatele! Obliczcie sami dochody i rozchody na takim gospodarstwie i dajcie odpowiedź taka, by w przyszłości nie przymierac głodem i zyc ciągłym lekiem o dzień następny..."

Tak wyglądają "dobrodziejstwa" przeprowadzonej ad hoc reformy rolnej w Polsce. Korespondent "Dziennika Ludowego" opisuje dalej trudne położenie chłopów oddarowanych ziemią. W teorii sprawa wystawienia budynków jest rozwiązana - Bank rolny ma na to kredyty. Jak ta sprawa wygląda w praktyce?

Pewien rolnik otrzymał ziemię

pod Sandomierzem. Najbliższy Bank Rolny w Kielcach. Najwyższa pożyczka jako można otrzymać to 20 tys. zł. Przeważnie otrzymuje się znacznie mniej około 12 tys. Dobra krowa kosztuje obecnie około 100 tys. zł. Metr drzewa około 1800 zł. Chłop za uzyskana pożyczkę kupi najwyżej 10 metrów drzewa, do wybudowania zaś jednego budynku trzeba mu około 30 m. drzewa t.j. około 60 tys. zł. Robocizna i inne materiały wyniosą najskromniej licząc 80 tys. Budynek więc, choćby sam właściciel pracował musi kosztować około 120 tys. a na to otrzyma najwyżej 20 tys. i aby te pieniądze dostać, będzie musiał trzy razy jeździć do Kielc, wydatkować na drogę i wyżywienie, oraz stracić kilka dni czasu. Coż więc dziwnego, że z taniego "kredytu" nikt prawie nie korzysta i taki kredyt nic nikomu nie pomoże.

Warszawskie ministerstwo skarbu ostrzega zagraniczne placówki dyplomatyczne przed sprzedawaniem dewiz na czarnej giełdzie. Wymiana jest dopuszczalna tylko w bankach po kursie 1 funt: 400 zł, dolar: 100 zł.

Jak donosi radio warszawskie, w stolicy zakończył swe obrady Wydział Wykonawczy Komisji Centralnej Związków Zawodowych w Polsce. Uchwalił on jednomyślnie dwie rezolucje: polityczną i ekonomiczną.

W rezolucji politycznej Komisja Centralna "przylacza się do inicjatywy stronnictwa politycznych dla umożliwienia bloku wyborczego, jako najslusniejszej platformy "jedności narodowej," tak potrzebnej w okresie odbudowy kraju, oraz w okresie utrwalenia demokracji. Z winy kierownictwa PSL głosi dalej rezolucja - nie doszło do porozumienia. Kierownictwo PSL chciało narzucić krajowi rady jednej partii. Zjednoczony ruch zawodowy odrzucając dyktaturę jako formę rządzenia, całą mocą przeciwstawia się zadaniom PSL. Po stwierdzeniu, że w demokratycznej Polsce żadna z partii politycznych nie ma monopolu na władzę, Komisja Centralna czyni odpowiedzialnym kierownictwo PSL za rozbięcie jedności narodo-

wej. Na rozbijacką politykę PSL i na nieodecydowaną postawę części kierownictwa Stronnictwa Pracy, Komisja Centralna odpowiada wezwaniem do powszechnej mobilizacji całego narodu do walki z resztkami faszyzmu i bandami NSZ, oraz WIN. Taka mobilizacja sił i egzaminem dojrzałości społeczeństwa będzie - zdaniem rezolucji - t. zw. referendum ludowe. "Komisja Centralna" a za nią cała Polska pracująca na trzy pytania referendum trzykrotnie odpowie "tak."

Rezolucja ekonomiczna wzywa klasę robotniczą i pracowników umysłowych "do energicznego przeciwstawienia się wszelkim próbom strajkowym, organizowanym, podsycanym i szerzonym przez wrogie elementy, częstokroć bedące na żołdzie obcych agentów i majace na celu nie poprawę ekonomiczną bytu robotnika, lecz uboczne, wrogie dla świata pracy cele."

W Warszawie ma stanąć sumptem znakomitego dyrygenta Leopolda Stokowskiego nowy gmach Filharmonii obliczony na 9 tys. miejsc.

W drugiej połowie maja została otwarta w Warszawie wystawa prasy podziemnej, jako pokaz dorobku przeważnie bezimiennych dziennikarzy, drukarzy kolportatorów, pracujących stale w cieniu śmierci.

Pisma krajowe narzekają na podwyżkę cen cukru, soli, papierosów i zapalek w Polsce. Cena komersyjna soli wynosi 8 zł. za kg. Jednakże w rzeczywistości cena soli białej dochodzi do 20 zł. za kg. Papierosy mają być przydzielane tylko na kartki pierwszej kategorii w ilości 100 sztuk na osobę mies.

Według obliczeń zapasy cukru są dostateczne dla zaspokojenia wszelkich potrzeb kraju, ale mimo to cena cukru na wolnym rynku ma znowu tendencję zwykłą. Ceny zapalek podniesiono z 1 na 3 zł.

W ciągu ostatnich tygodni ujawniał się wielokrotnie w portach Gdyni i Gdanska ferment

(c. d. na str. 14-ej.)

PRZEGLĄD PRASY

W dzienniku "New York Herald Tribune" ukazała się ciekawa korespondencja z Warszawy, opisująca ostatnie zajścia na wyższych uczelniach w kraju. "Pierwszym poważnym zamachem na autonomię uniwersytetów polskich, było wprowadzenie przez czynniki warszawskie komisji dyscyplinarnych, które zostały upoważnione do wydalania studentów, biorących udział w demonstracjach przeciw rządowych. Nazwiska tych studentów zostaną wciągnięte na specjalną "czarna listę" co im uniemożliwi wstęp na inną wyższą uczelnię.

Jest to wynikiem długiej kampanii prasy komunistycznej przeciwko "reakcyjnym" studentom, jest to pierwszy cios wymierzony w swobody akademickie, tak zazdrośnie strzeżone w okresie między dwiema wojnami.

Autonomii polskich uniwersytetów zagraża obecnie poważne niebezpieczeństwo, ze strony komunistów.

Na jednym z ostatnich posiedzeń warszawskiej rady miastrow zatwierdzono powołanie 9-osobowej komisji specjalnej do "demokratyzacji" uniwersytetów. Premier Osobka, który zamianowac ma członków komisji (Bierut ma powołać przewodniczącego i zastępcę) wysunął propozycję zamykania w obozach koncentracyjnych studentów - przewodców ruchu antyrządowego. Tej propozycji było za dużo nawet dla Rady Ministrów opanowanej przez komunistów warszawskich tak, że od wniosku tego odstąpiono.

Prasa warszawska posiedzenie to pominęła milczeniem.

Mówiac o akcji rządowej, jeden z przodujących mówców polskich, który prosił o zachowanie jego nazwiska w tajemnicy powiedział - pisze korespondent amerykańskiego pisma: "Zarządzenia czynników rządzących nie będą miały żadnych realnych skutków. Mówi się, że młodzież polska jest łatwa do prowadzenia. Tak istotnie, ale jedynie gdy prowadzi ją ludzie dobrej woli. Młodzież ta nie da się nagiąć przez represje".

W "Informacji Prasowej" (Nr. 9) znajdujemy ciekawą

wzmiankę p.t. "Świat oszalał" doskonale ilustrująca paradoksalną sytuację, jaka się wytworzyła na skutek fantastycznej wyżki cen w niektórych krajach. Tak więc w Chinach ubranie kosztuje ćwierć miliona chińskich dolarów, ale za skromny posiłek 4 osobowy płaci się 50 tys. dolarów, to jest około 7 funtów zwyczajowy, iż na czarnym rynku za 1£ można dostać 7 tys. dolarów.

Anglicy mimo wysokiej waluty głodują.

Na Węgrzech wielki most w Budapeszcie kosztował swego czasu 10 milionów pengó. Obecnie za śniadanie dla dwóch osób płaci się 50 milionów pengó, czyli 5 mostów. Kelner niosąc po pracy swój dzienny zarobek do domu, napelnia banknotami teke, za która zapłacił 60 milionów pengó!

We Wiedniu jest dużo wspomnień, ale mało pieniędzy. A raczej są, lecz nikt nie chce ich brać. Waluta jest papieros. Utrzymanie rodziny z dwojgiem dzieci kosztuje 50 papierosów dziennie.

W Berlinie za stary aparat fotograficzny wartości 10 funtów, płaci się 250 funtów (w papierosach!) Niezły samochód można dostać za 5 tysięcy papierosów, lub za 50 funtów kawy, masła lub bekonu, względnie 300 funtów cukru, lub 600 funtów białej maki.

W Atenach za 20 papierosów angielskich lub amerykańskich można dostać cały koszyk żywności: 10 pomarańczy, 4 funty chleba, 3 puszki konserw mięsnych UNRRA i puszkę mleka.

We Włoszech, spółka eksploatująca telefony nie ma wolnych aparatów ani monterów do instalacji. Telefon należy kupić na czarnym rynku za 5 tys. lirow, a 20 tys. płaci się prywatnemu monterowi za zainstalowanie. Potem płaci się spółce abonament za posiadany już telefon.

A w Polsce, Mennica Państwa, została uruchomiona, ale do czasu "utrwalenia normalnej waluty", wyrabia pieczęcie, plomby pudelka do pasty i t.d.

Ogólna sytuacja polityczna, jest żywo komentowana przez czasopisma zagraniczne. Oto co czytamy w poważnym miesięczniku "News of the World".

"Gdyby między mocarstwami istniała jedność, konferencja pokojowa już by się była odbyła i nie byłyby potrzebne narady czterech ministrów. Musiano podjąć długie dyskusje, bo koncepcja Rosji odnośnie urządzenia Europy nie dała się pogodzić z celami i idealami, a może być także bezpieczeństwem Zachodu. Przyjęcie przez Zachód koncepcji Rosji dałoby jej dominujące stanowisko na Bałkanach, gotowa flota czarnomorska w postaci floty włoskiej, Włochy uboższe i bezbronne w obliczu Rosji dominującej nad Morzem Śródziemnym z "bazy powierniczej" Trypolisu i nad morzem Adriatyckim z Bazy Triestu. Rosji manewrującej do kontroli nad Gibraltarem z Tangeru i skomunizowanej Hiszpanii. Możliwe, że tylko przez przypadek Rosja popierała w okresie przed wyborczym komunistów francuskich, zadających oderwania od Rzeszy Nadrenii z Zagłębiem Ruhry i Saary'a: jednoczesnie przez przypadek wydane zostały instrukcje dla komunistów niemieckich, by domagali się zjednoczenia Niemiec wraz z Nadrenią, Zagłębiem Saary. Rosja zarzuca Wielkiej Brytanii że stara się dopomóc w odbudowie Niemiec dla zdobycia rynku zbytu, co znowu stwarza konflikt z poglądami politycznymi opinii francuskiej. Należy uzgodnić francusko - brytyjski punkt widzenia na przyszłość Europy, aby ją wyratować z objęć imperializmu sowieckiego."

"Daily Mail" donosi, że brytyjskie Związki Zawodowe mianowały cztero - osobowy Komitet Doradczy dla współpracy z rządem w przysposobieniu żołnierzy polskich do zawodów cywilnych. Sprawa musi być postawiona tak, by Polacy nie stanowili konkurencji dla robotników brytyjskich.

Dowództwo szkockiego okręgu wojskowego oświadczyło, że 2-gi Korpus rozrzucony będzie po Anglii Szkocji, przyczym w Szkocji znajdować się będą tylko nieliczne oddziały.

Rzecznik Foreign Office oświadczył, że "Korpus przysposobienia" zostanie zlikwidowany z chwila, gdy wszyscy żołnierze znajdą zatrudnienie w życiu cywilnym.

(c.d. na str. 14-ej)

Polska pozbawiona wolności głosu

Prezes Kongresu Polonii Amerykańskiej, p. Karol Rozmarek, wysłał pismo do przewodniczącego i sekretarza generalnego Rady Bezpieczeństwa Organizacji Zjednoczonych Narodów oraz do Sekretarza Stanu James F. Byrnes'a i Edwarda J. Stettinius'a w którym to piśmie powiedział między innymi:

"Waleczny Narod Polski — bezprawnie wyzbyty nie tylko połowy swego przedwojennego obszaru, lecz nawet swej wolności przez narzucenie mu marionetkowego rządu, rządzonego stylem rosyjskim w resztkach tego nieszczęśliwego kraju, — jest

obecnie ofiara niesprawiedliwej polityki przemocy, która odbiera mu możliwość przedstawienia swego tragicznego losu przed Radą Bezpieczeństwa Organizacji Zjednoczonych Narodów.

Pseudo - delegaci Polski do Rady Bezpieczeństwa O. Z. N. nie mają więcej prawa do reprezentowania Polski aniżeli miał Quisling do reprezentowania Norwegii. Nie zostali oni nigdy upoważnieni przez Narod Polski. Są oni agentami obcego mocarstwa, które dokonało rozbioru Polski. Reprezentują oni interesy Rosji - a nie Polski.

Ponieważ głos Polski został

stłumiony, przeto Kongres Polonii Amerykańskiej, wyrażając uczucia szczerze milionów Amerykanów polskiego pochodzenia, apeluje do Pana w imię najświętszych ideałów naszej wielkiej demokracji amerykańskiej, ażeby Pan zwrócił uwagę Rady Bezpieczeństwa O. Z. N. na obecną sytuację w Polsce. Ta niedopuszczalna sytuacja jest przeciwieństwem wzniosłych zasad głoszonych w Konstytucji Zjednoczonych Narodów i wskutek tego kryje w sobie zarodek niebezpieczeństwa dla pokoju świata.

Dlaczego Polacy nie wracają.

W wychodzącym w Nairobi dzienniku "East African Standard" ukazał się w ubiegłym tygodniu obszerny artykuł poświęcony zagadnieniu Polaków w Afryce. Powołując się na informacje udzielone przez oficjalne brytyjskie czynniki w Nairobi, autor artykułu zastanawia się, dlaczego zaledwie kilkudziesięciu polskich uchodźców zgłosiło się na powrót do Polski i zaznaczając, że władze brytyjskie nikogo nie muszą do powrotu, wyraża obawę, że Wschodnia Afryka nie będzie w stanie zatrudnić wszystkich Polaków.

Na artykuł ten nadesłał odpowiedź w formie listu otwartego Dyrektor War Relief Services w Nairobi p. J. Wnukowski. List ten ukazał się w "East African Standard" z dnia 8 czerwca b. r. i zamieszczamy go poniżej w dosłownym tłumaczeniu.

Szanowny Panie Redaktorze, Często się zdarza, że tytuł wprowadza czytelnika w błąd, czego najlepszym dowodem jest artykuł wstępny, jaki się ukazał we wczorajszym numerze Panskiego Pisma, a którego tytuł brzmi "Oporni uchodźcy" (Reluctant refugees.)

Trudno jest siedzieć spokojnie w Nairobi zrozumieć jak mylnie został użyty przymiotnik "oporni".

W czasie mego dwuletniego pobytu w Afryce Wschodniej pracowałem z polskimi uchodźcami. Zwiedziłem osiedla polskie w Ugandzie, Tanganice i obu Rodezjach i miałem możność rozmawiania z tymi "opornymi"

uchodźcami, ponieważ znam ich język. Nie prawda jest, że nie chcą oni wracać do swych domów - niestety, nie mają dokąd wracać.

Niech Pan sobie wyobrazi siebie, czy innego obywatela brytyjskiego, w podobnej sytuacji: marzy Pan o powrocie do Anglii i nagle się okazuje, że zamiast wybranych wola ludu premiera Attlee i min. Bevin, oczekuje na Pana jakiś Bierut czy Osobka. Ja sam czekam na statek do Stanów Zjednoczonych. Stany Zjednoczone to dla mnie dom - lecz smiem wątpić, czy bym się spieszył do tego domu, gdybym wiedział, że na miejscu prezydenta Trumana zastane tam Gromyke.

Ci polscy uchodźcy padli ofiara agresji Stalina i są jego nieprzyjaciółmi, nic dziwnego, że Stalin chętnie by ich dostał w swe niedźwiedzie łapy. Ludzie ci widzieli Rosję, tę prawdziwą, nie zaś tę pokazową, która zezwala się oglądać na chwil kilka państwu Churchill i innym wybitnym gościom Moskwy. Ci "oporni" uchodźcy opornie pozostawili w Rosji swych najdroższych - matki, ojcow, żony, mężów, dzieci-ofiary "oswobodzenia stalinowskiego".

Tak długo, jak ci "oporni" uchodźcy będą mogli wolnie głosić prawdę o Rosji, propaganda sowiecka z trudem zdola oszukać świat swymi bajeczkami o prawdziwej demokracji, jaka jej zdaniem rzadzi za "żelazną kurtyną." Aby im zamknąć usta, rząd warszawski namawia tych ludzi do powrotu.

Nie trzeba ich namawiać do powrotu do Polski - ale nikt nie potrafi ich nakłonić do powrotu na Syberię - to bowiem oznacza dla tych Polaków powrót do domu w obecnej sytuacji.

Pragnę zaznaczyć Panie Redaktorze, że ludziom tym wcale nie zależy na pozostaniu w Afryce - a przecież właśnie tego rodzaju ludzie zbudowali Stany Zjednoczone i dzięki nim właśnie są one przodującym światu mocarstwem. Afryka Wschodnia potrzebuje właśnie tego rodzaju ludzi - ludzi którzy nie boją się ciężkiej pracy. Tak więc wszystkie wyrażone przez Pana obawy okazały się bezpodstawne. Polscy uchodźcy wcale nie chcą aby wchłonęło ich afrykańskie społeczeństwo.

Niech więc się pan uspokoi, ale proszę jednak nie zapominać i przypomnieć także swym Czytelnikom, że to właśnie Churchill i Roosevelt oddali w dzierżawę Stalinowi domy tych "opornych" uchodźców i dlatego nie mają oni dokąd wracać. /-/ Józef S. Wnukowski.

PODZIEKOWANIE

"Kolo Miłośników Sceny" w Tengeru, składa serdeczne podziękowanie Dyrektorowi Gimn. Krawieckiego p. Trybuchowskiej oraz pani Hupko, p. Stopie i uczenicom za bezinteresowne wykonanie stylowych kostiumów do komedii "Gwałtu co się dzieje" A. Fredry, jak również prof. Szkoły Muzycznej p. Beynarowi i jego uczniom, za współudział w widowisku."

Za Zarząd
A. Milker.

Z NAIROBI

W dniu 13 b.m. z okazji swiata urodzin krola "King's Birthday" odbyła sie w kościele parafialnym pod wezwaniem Przenajswietszej Rodziny w Nairobi uroczysta Msza Swiata, ktora celebrowal Ks. Kanonik prof. W. Wargowski.

Na stanowisku brytyjskiego Dyrektora Uchodźczego na Kenye w Nairobi zasła zmiana. Na miejsce dyrektora Coney'a zostal mianowany jako narazie pelniacy obowiazki Dyrektora Uchodźczego na Kenye p. Harcoat, bardzo zyczliwie usposobiony do sprawy polskiej.

Renty inwalidzkie. Sekcja Inwalidzka Tymczasowego Komitetu Skarbowego dla Spraw Polskich w Londynie przystapila do wypłat rent inwalidzkich.

Renty inwalidzkie beda wyplacane na zasadzie orzeczen Sekcji Inwalidzkiej w Londynie i Urzad Głownego Polskiego Doradcy w Nairobi nie ma wplywu na decyzje Sekcji Inwalidzkiej w Londynie, ktora decyduje o przyznaniu renty inwalidzkiej.

Renty inwalidzkie beda wyplacane przez Rzady poszczegolnych krajow a nie przesyłane z Nairobi.

Urzad Głownego Doradcy w Nairobi, na podstawie nadsyłanych orzeczen z Sekcji Inwalidzkiej w Londynie bedzie przesyłal do odnosnych Brytyjskich Dyrektorow Uchodźczych przez Brytyjską Administrację Uchodźczą w Nairobi tylko zlecenia wypłaty w miare otrzymywania ich z Londynu.

Brytyjscy Dyrektorzy Uchodźczy z kolei przesyłac beda zlecenia wypłaty brytyjskim Komendantom Osiedli, celem wypłaty należnej renty.

Orzeczenia inwalidzkie beda przesyłane poczta przez Urzad Głownego Polskiego Doradcy w Nairobi bezposrednio do zainteresowanych.

Dotychczas Urzad Głownego Polskiego Doradcy w Nairobi otrzymal z Sekcji Inwalidzkiej w Londynie dwanaście orzeczen inwalidzkich, ktore zostaly juz wyslane do zainteresowanych.

Brytyjski Komisarz Uchodźczy w Nairobi wydal w dniu 6. b. m. odpowiednie zarządzenia w tej sprawie.

Na zakonczenie wyjasniamy raz jeszcze, ze zwloka w wyplacie rent inwalidzkich nie jest wina urzedow polskich w Afryce, jest spowodowana ona odleglosciami pomiedzy Nairobi a Londynem i Nairobi a poszczegolnymi Osiedlami. Ponadto w sprawach rent inwalidzkich decyduje wylacznie Sekcja Inwalidzka w Londynie. Wypłaty zas nie dokonuje administracja polska, lecz brytyjska.

Na liczne zapytania powiadamy, ze p.dr. Marian Rucinski tylko czasowo pelni obowiazki Kierownika Osiedla w Mombasie i nie przestal pelniec nadal funkcji glownego polskiego Doradcy Zdrowia, P. dr. Rucinski jeden z pierwszych zglosil akces do Polskiego Komitetu Obywatelskiego, solidaryzujac sie calkowicie z jego akcja.

W zwiazku ze smiercia sp. Konsula Wiercinskiego urzad Głownego Doradcy wyjasnia, ze zwrocil sie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych legalnego Rządu R.P. w Londynie o decyzje w sprawie przejecia akt konsularnych.

O decyzji Ministerstwa Spraw Zagranicznych kto przejmie agendy po sp. konsulu Wiercinskim i zalatwiac bedzie sprawy konsularne uchodźcow w Tanganyice powiadomimy. Do tego czasu prosimy wstrzymac sie z wszelka akcja i korespondencja.

Głowny Polski Doradca p. K. Chodzikiewicz w piatkowej audycji radiowej z Nairobi, nawiazujac do sprawy przyszlosci naszego uchodźstwa w Afryce, ktore w obecnych warunkach nie ma zamiaru wracac do Kraju, wysuwa szereg zagadnien z ktorych dwa sa bodaj najwazniejsze i najpilniejsze jego zdaniem.

Pierwszym zagadnieniem jest sprawa zawodu ktory w warunkach emigracyjnych bedzie mogl dac moznosc zarobkowania i utrzymania nieraz licznej rodziny. Dzis ta sprawa staje sie palacym zagadnieniem, gdyz osoby bez zawodu, ktory moze miec zastosowanie na emigracji moga znalezc sie w niedalekiej przyszlosci w b. trudnym polozeniu.

Drugim nie mniej waznym

zagadnieniem jest sprawa nauki jezyka obcego. Zapewne trudno jeszcze dzis przewidziec, gdzie kto pojedzie, czy sie osiedli i dlatego sprawa nauki jezyka moze nastreczac pewne watpliwosci, ale niewatpliwie nauka jezyka angielskiego przyda sie wszystkim gdziekolwiek sie znajda.

Stad apel do wszystkich uchodźcow, do Kierownictw i Rad Osiedli do Stowarzyszen i Organizacji, by o tych sprawach pomyslaly i zajely sie nimi goraco. Przygotujmy sie do nowych warunkow zycia poki czas, poimamy w Osiedlach bezpłatny dach nad glowa i bezpłatne wyzywienie. Uczmy sie jakiegos zawodu, jesli go nie posiadamy to znaczy zawodu, ktory bedzie mogl znalezc zastosowanie na emigracji i uczmy sie jezyka angielskiego.

W najblizszym czasie zostanie ogloszone nowe zarządzenie w sprawie wywozu pieniedzy z obszarow Imperium Brytyjskiego, a wiec i Afryki Wschodniej i obu Rodezji do innych panstw.

Wedlug tego zarządzenia kazda osoba wyjezdajaca do innych panstw za wyjatkiem Argentyny, Czechoslowacji, Finlandji, Grecji, Rosji, Szwecji i Jugoslawji, bedzie mogla jednorazowo przez Bank do Kraju do ktorego bedzie wyjezdzac sume £ 500, to znaczy 10.000 szylingow, ktore beda jej wyplacone na miejscu nowego pobytu w walucie danego kraju.

Posiadacze sum powyzej 10.000 szylingow do sumy £ 5.000 to znaczy do sumy 100.000 szylingow, beda mogli przekazac te sumy w czterech ratach.

Dotychczas z terenow brytyjskich w Afryce mozna bylo wywiezc tylko 200 szylingow na osobe.

Zwracamy przy tej sposobnosci uwage, ze nie wolno wywozic ze Wsch. Afryki i obu Rodezji zadnych nowych materialow importowanych t. znaczy sprowadzanych do Afryki z innych krajow jak np. materialow na ubrania, nowego obuwia ze skory sprawdzanej i t. p. oraz srodkow zywnosciowych.

Przy rewizji celnej materialy te ulegaja konfiskacie. Najwiekszy bagaz dopuszczalny przy wyjeździe wynosi 290 funtow na osobe.

KRONIKA HARCERSKA

Znany licznym harcerkom i harcerzom ze Wschodniej Afryki, por. inż. Wiktor Ostrowski, który swojego czasu zwiedzał osiedla Kenii, Tanganyiki i Ugandy, obecnie w II Korpusie przeprowadza szereg odczytów o Afryce i życiu polskich uchodźców, oraz zorganizował wystawę fotograficzną. Inicjuje on również wysyłkę książek dla tutejszej młodzieży. Poniżej podajemy wyjątki z listu, jaki nadesłał na ręce Wizytatora Wychowania Harcerskiego na Afrykę: "Pozwoliłem sobie wysłać pod adresem Pana parę paczek książek będących darem żołnierzy 2-go Korpusu dla bibliotek młodzieży. Po moich odczytach z życia osiedli naszych w Afryce Wschodniej, na których specjalnie podkreślałem sprawy związane z młodzieżą szkolną i harcerstwem, oraz po wystawie fotograficznej "Afryka Wschodnia i nasze osiedla" - żołnierze składają datki na zakup książek. Staram się dobierać książki odpowiadające zainteresowaniom i potrzebom młodzieży. Uprzejmie proszę Pana o zużytkowanie tych (oraz przysyłanych w przyszłości) książek w sposób najbardziej celowy - uwzględniając warunki miejscowe. Zaznaczam również, że szereg żołnierzy wysyła książki na ten cel indywidualnie."

Por. inż. W. Ostrowski jest gorącym przyjacielem młodzieży i harcerstwa, jak również słynnym taternikiem i alpinistą. Z wielką przyjemnością wita listy od młodzieży, i dlatego podajemy jego obecny adres: "Por. Inż. W. Ostrowski, Polish Forces 62, C. M. F."

Na terenie Europy, w Niemczech, Austrii, Francji, Belgii oraz w innych krajach są już wszędzie zorganizowane drużyny harcerskie. Poniżej podajemy wyjątki z jednego ze sprawozdań: "Chcemy poinformować o naszej działalności harcerskiej w obozie D. P. Bechhern (Wilhelmshafen) i Adelheide (Bremen). Liczba harcerzy, harcerki i zuchów, którymi opiekuje się nasz Krag sięga 180. Młodzież ta jest zorganizowana przez nas i jest dalej prowadzona przez harcerzy z naszego Kregu (mowa o harcerzach żołnierzach I Kropusu).

Harcerze w Kregu jak i w drużynach obozowych pracują bardzo wytrwale i z wielką ofiarnością, mimo, że napotykają na wielkie trudności. Harcerze w obozach są z sobą bardzo zżyli, tworzą oni jedną rodzinę, świecąc przykładem innej młodzieży, która nawet czasami z zazdrością patrzy na nich.

Dzięki wspólnym staraniom i ciężkiej pracy założono świetlice harcerskie w których harcerze spędzają swój wolny czas. Ostatnio dwóch członków parlamentu kanadyjskiego, przebywają-

cych w obozach celem zapoznania się z ich organizacją, zrobiło również przegląd tutejszego harcerstwa. Zachwyceni postawą Hufca dziękowali za mile przyjęcie. Fakt ten i wiele innych podobnych wyrobili w polskich obozach popularność i większe zainteresowania harcerstwem także ze strony obozowego społeczeństwa, jak i ze strony władz UNRRA. Wiele dobrego dla harcerzy i ludzi w obozach zrobiły wyswietlane przez nas dwa polskie filmy - pierwsze po 6 latach! (J. B.)

RUBRYKA WPLAT na "POLSKI FUNDUSZ PRASOWY"

w Afryce

P. A. Rozaner, Nairobi Shs. 11	Osiedle Masindi. Sluzba Zdrowia	181
Spółdzielnia Polska w Kidugali	Dyr. Pan. Gimn. Ogólnokształ. Kidugala z okazji Imienin Dyrektorki Gimnazjum	100
Szkoła Powszechna w Kidugali	Dyr. Panst. Gimn. Ogólnokształ. Digglefold zebrane w osrodku szkolnym	70
Osiedle Marandellas ..		
Osiedle Masindi: Administracja		
Osiedle Masindi: Warsztaty pracy		
Osiedle Masindi: Grupy ..		
Ref. Bezpieczeństwa		
	Razem Shs. 1903. 25	

Z działalności "Z. N. P." w Kidugali

Zrzeszenie Nauczycielstwa Polskiego na terenie Osiedla polskiego Kidugala przejawia dużą aktywność. Czołowym zagadnieniem jest sprawa wychowania młodzieży polskiej na uchodźstwie. Zagadnienia te są poruszane na zebraniach dyskusyjnych które odbywają się systematycznie przy pełnym udziale całego nauczycielstwa.

Na walnym zebraniu Zrzeszenia w Kidugali powzięto rezolucję, że nauczycielstwo będzie zawsze chętnie i gorliwie spełniało swój obowiązek dla dobra młodzieży w przyszłości, bez względu na warunki jakie mogły by się wyłonić. Na zebraniu tym prezes p. dyr. Byra, zdała sprawozdanie za rok 1945, w którym to poruszyła sprawy dotyczące nauczania, egzaminów wstępnych i oceny postępów młodzieży w nauce. Dyskutowano następnie nad kwestją wprowadzenia "testów" w poszczególnych klasach. Omawiano również projekt wprowadzenia "lekcji wzorowych". Na zebraniu tym podano myśl wprowadzenia kursów języka angielskiego dla

nauczycielstwa.

Poruszając zagadnienia kulturalno-oswiatowe na terenie osiedla, podkreślono konieczność współdziałania z Referatem Oświaty Pozaszkolnej, przez wygłaszanie z ramienia Z.N.P. odczytów i pogadanek prowadzonych kolejno przez wszystkich członków.

Ważnym punktem zebrania było omówienie programu prac na rok następny, a przede wszystkim projekt stworzenia przy "Kole Rodzicielskim" sekcji oświatowej, jak również dokształcanie młodzieży pozaszkolnej w zespołach amatorskich, zdobniczych (p. Mazak) i śpiewaczych (p. Dryla).

Po odczytaniu przemówienia Prezesa Zw. Naucz. Pol. w Kraju kol. K. Maja wygłoszonego na jeździe w Łodzi, Z.N.P. w Kidugali powziął rezolucję w której składa wyrazy uznania nauczycielstwu walczącemu w Kraju o polską szkołę demokratyczną i protestuje przeciwko ich przesładowaniom. (M.H.P.)

Z prac Polskiej Y.M.C.A.

Kierownik oddziału Polskiej Y. M. C. A. w Oudtshoorn, p. S. Bielski nadesłał nam sprawozdanie z działalności swej Placówki, oraz list który zamieszczamy poniżej:

"Zyjemy i pracujemy tu na "Cypelku Dobrej Nadziei", lecz może zbyt mało o tym mówimy? Gdy otrzymałem roczne sprawozdanie Kierowniczkę Kursu haftu Pol. Y. M. C. A. byłem sam zdumiony ilością wykonanej pracy, w tak krótkim czasie.

Pozwalam więc sobie przesłać Redakcji odpis sprawozdania, gdzie cyfry mówią za siebie, z prośbą o wykorzystanie i umieszczenie w tygodniku.

Równocześnie informuje, iż na terenie "Domu Dzieci Polskich" w Oudtshoorn, Oddział Pol. Y. M. C. A. oprócz Kursu haftu, prowadzi dwie świetlice dla dzieci.

Jedną ze Świetlic jest czynna co dzień w czasie wolnym od nauki. Tutaj działwa korzysta z radia, gier pokojowych i czasopism, tu też odbywają się często pogadanki przy wykorzystaniu epidiaskopu.

W dużej Świetlicy staraniem Pol. Y. M. C. A. są wyświetlane filmy dydaktyczno-naukowe (w ubiegłym roku co tydzień, obecnie co dwa tygodnie). Filmy te są dużą pomocą dla szkół, w nauce fizyki, chemii, historii itp. W tejże świetlicy odbywają się co dwa tygodnie wieczorynki połączone z nauką tańca. Świetlica wykorzystywana jest również przez Ref. Oświatowy i szkolny, do przedstawień i akademii okolicznościowych.

W roku ubiegłym Oddział Pol. Y. M. C. A. prowadził Kurs wyrobów galanteryjnych ze skóry, który ukończyło 96 chłopców. Obecnie z braku skóry kurs jest chwilowo nieczynny".

Sprawozdanie

Na Kurs haftu Polskiej Y. M. C. A. uczęszcza 32 dziewczynki, ze szkoły powszechnej, począwszy od miesiąca kwietnia 1945 r.

W tym czasie wykonały one 456 sztuk haftów ludowych z różnych regionów Polski.

Poraz pierwszy roboty uczennic były sprzedawane podczas wystawy na "Warsaw Appeal" w dniach 7 i 8 września 1944 r. w czasie której, sprzedano 151 sztuk robot na sumę £, 49 shs. 1. Czysty dochód w sumie £, 29 shs. 14, d. 6. przekazano na pomoc Warszawie.

W czasie wakacji letnich w Great Brake, na wystawie pod namiotami, sprzedano 73 sztuki na sumę £. 31 shs. 11 -

Przed świętami Wielkiejnocy, w ciągu całego tygodnia haftu umieszczone w oknie wystawowym firmy "Prince Vincent," gdzie sprzedano sztuk 14, za £ 6.

Dnia 10 maja Kurs haftu bierze udział w Kiermaszu, gdzie sprzedano 41 sztuk robot na sumę £ 11. shs. 14 d. 6. z której to sumy czysty zysk w kwocie £. 6 shs 4 d. 6. został wpłacony na potrzeby miejscowej parafii katolickiej. Dnia 20 lutego br. po powrocie z wakacji letnich, wpłacono na "Dzieci Polskie w Niemczech" £. 10.-

Reszta robot została sprzedana w obozie. 14-cie kompletów robot sprezentowano dla propagandy, koszt własny tych robot wyniósł £. 2 shs. 9.-

Pozostaje gotowych do sprzedania 34 sztuk haftów (kompletów). W tegorocznym okresie zakupiono 139½ jarda materiałów na sumę £. 57. 4. 2½ nici do haftu i szycia na sumę £. 5. 1. Obrot na 15 maja 1946 r. wynosi £. 328. 4.- z czego: przychód £. 171. 11. 11. rozchód a) materiały £. 109. 17. 1. b) robocizna 38. 15.- kasa £. 30. 19 10.- kapitał zakładowy £. 31. 14. 11.

Dziewczynki pracują chętnie, zwłaszcza obecnie, gdy młodzież ułożyła sobie dzień zajęć i ma więcej czasu: W chwili obecnej na warsztacie mamy w wykonaniu: 2 obrusy, 17 kompletów śniadaniowych i brydżowych, 7 serwet co w sumie daje 140 sztuk różnych haftów. (Elżbieta Masojadowa—Nauczycielka, Kierowniczką Kursu Haftu Pol. Y. M. C. A.)

Odpowiedzi Redakcji

P. Kallina Brodziszowa
(Jerozolima P. O. box 397).

Redakcja otrzymała list Pani z dn. 31 maja b.r. w sprawie artykułu p.t. "Nieznana Śmierć". W pierwszym rzędzie pozwalamy sobie zwrócić uwagę Pani na niewłaściwą treść i napastliwy ton listu, następnie wyjaśniamy, że artykuł o którym mowa był wydrukowany również w "Dzienniku Polskim i Dzienniku Żołnierza", w prasie wojskowej, w prasie polskiej w Ameryce i oficjalnie podany przez P.A.T.-a. O ile Pani jest istotnie w posiadaniu ciekawych materiałów z pobytu w Rumunii, to prosimy o nadesłanie nam artykułu, który o ile będzie się nadawał do druku, chętnie zamieszcimy na łamach naszego tygodnika.

(Dok. ze str. 9-e.)

Wśród robotników, wywołany ciężkimi warunkami ekonomicznymi, co spowodowało duże zamieszanie w wyładunku i pracy.

Do portu przybywa coraz więcej statków z zagranicy, ale też powstają trudności przy wyładowaniu towarów, a co gorsza wiele towarów poszło na t. zw. "szaber". W związku z tym przedstawicielstwo UNRRA w Polsce zwróciło się do władz portowych z oświadczeniem, że jeżeli w najbliższym czasie nie ukończone przywozonych towarów to UNRRA będzie zmuszona sprawdzić z zagranicy własną straż, która w portach polskich rzadziej się będzie na prawach eksterytorialności.

(Dok. ze str. 10-ej)

Rząd JKM stara się dla nich o prace w Wielkiej Brytanii i w krajach zamorskich. Ministerstwo Kolonii wysłało depeşe do wszystkich placówek z zapytaniem ilu żołnierzy polskich może być zatrudnionych na poszczególnych terenach.

Korpus przysposobienia będzie administrowany zgodnie z brytyjskim prawem wojskowym, chociaż będzie to organizacja nie wojenna. Z chwila zdemobilizowania jednostek, żołnierze przestaną podlegać polskiemu prawu wojskowemu.

DRUKARNIA: "Colonial Printing Works. Nairobi"

Wydawca: "Polski Fundusz Prasowy." Redakcja i Administracja: Nairobi. p. o. Box 1939